ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ **Αρ. Φύλλου 3156**

12 Δεκεμβρίου 2013

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 65657

Έγκριση πορισμάτων της έκθεσης αξιολόγησης της εφαρμογής του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 90 του «Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 63/2005 (ΦΕΚ 98/Α΄/22-4-2005) και το γεγονός ότι δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

2. Την με αρ. 2876/7.10.09 (ΦΕΚ 2234/τ. Β΄/07.10.09) απόφαση του Πρωθυπουργού «Αλλαγή τίτλου Υπουργείων».

3. Το Π.Δ. 189/2009 (ΦΕΚ Α΄ 221/05.11.2009) «Καθορισμός και ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» όπως τροποποιήθηκε με το Π.Δ. 24/2010 (ΦΕΚ Α΄ 56/15.4.2010).

4. Το Π.Δ. 86/2012 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Α΄ 141).

5. Την υπ' αριθμ. Υ46 (ΦΕΚ 2101Β/09.07.2012) απόφαση Πρωθυπουργού για την ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Αναπληρωτή Υπουργό ΠΕΚΑ Σταύρο Καλαφάτη, όπως τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις αριθμ. Υ157 (ΦΕΚ 2312Β/09.08.2012) και αριθμ. Υ331/11-7-2013 (ΦΕΚ Β΄ 1717).

6. Τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 7 του Ν. 2742/99 «Χωροταξικός σχεδιασμός και αειφόρος ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 207 Α΄).

7. Την υπ' αριθμ. 51949/2010 απόφαση Αν. Υπουργού ΥΠΕΚΑ «Παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής του Γενικού, των Ειδικών και των Περιφερειακών πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης» (ΦΕΚ 1925 Β), όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 13390/2012 νεώτερη (ΦΕΚ 811 Β).

8. Το έργο «Παροχή υπηρεσιών τεχνικής και επιστημονικής υποστήριξης της Δ/νσης Χωροταξίας» που ανατέθηκε από την ΕΥΔ. ΕΠΠΕΡΑΑ την 30.11.2011 και ολοκληρώθηκε την 21.5.2012 (α.π. ΕΠΠΕΡΑΑ 119261/12) και που περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, τη σύνταξη έκθεσης αξιολόγησης της εφαρμογής του θεσμοθετημένου Ειδικού Πλαισίου για τον Τουρισμό (ΦΕΚ 1138 Β/11.6.2009)

9. Την υπ' αριθμ. 1 γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης της συνεδρίασης 2.12.2013 που συνεχίστηκε και ολοκληρώθηκε την 5.12.2013.

Εκτιμώντας ότι:

Το Ειδικό Πλαίσιο για τον Τουρισμό (ΦΕΚ 1138 Β/11.6.2009) αποτέλεσε μέρος μια σημαντικής προσπάθειας που έγινε για τη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου χωροταξικού σχεδιασμού για τη χώρα. Στο πλαίσιο αυτό, παράλληλα με το Χωροταξικό του Τουρισμού θεσμοθετήθηκαν το Εθνικό Χωροταξικό, το Ειδικό Πλαίσιο για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, το Ειδικό Πλαίσιο για τη Βιομηχανία, ενώ η προσπάθεια αυτή συνεχίστηκε με τη θεσμοθέτηση του Ειδικού Πλαισίου για τις υδατοκαλλιέργειες.

Σκοπός του Ειδικού Χωροταξικού για τον Τουρισμό υπήρξε η παροχή κατευθύνσεων, κανόνων και κριτηρίων για τη χωρική διάρθρωση, οργάνωση και ανάπτυξη του τουρισμού στον ελληνικό χώρο και των αναγκαίων προς τούτο υποδομών. Με το Ειδικό Χωροταξικό του Τουρισμού επιδιώχθηκε η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τουριστικού προϊόντος, η εξασφάλιση της προστασίας και της βιωσιμότητας των πόρων, η ενίσχυση πολιτικών περιφερειακής ανάπτυξης, καθώς και η διαμόρφωση ενός σαφέστερου πλαισίου κατευθύνσεων προς τον υποκείμενο σχεδιασμό, τις αδειοδοτούσες αρχές και τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις.

Τρία περίπου χρόνια μετά την έγκρισή του, το Ειδικό Πλαίσιο τέθηκε σε αξιολόγηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 2742/99. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης αυτής εξετάστηκαν θέματα που αφορούσαν στο τρέχον κοινωνικο-οικονομικό περιβάλλον και τις εξελίξεις στον κλάδο του τουρισμού, υπό το πρίσμα της σημερινής κρίσης, στις ευρωπαϊκές και εθνικές κατευθύνσεις και στρατηγικές και ιδίως στην εθνική στρατηγική για τον τουρισμό, όπως διαμορφώνεται σήμερα. Επίσης, εξετάστηκε το αναπτυξιακό πλαίσιο και η χωρική του διάσταση για τον κλάδο, η εναρμόνιση του Πλαισίου με τα υπόλοιπα επίπεδα χωρικού σχεδιασμού, οι αλλαγές που έχουν επέλθει στο θεσμικό περιβάλλον και αφορούν σε θέματα του ίδιου του Πλαισίου, καθώς και θέματα που αφορούν στα προβλήματα από τη μέχρι σήμερα εφαρμογή του.

Τέλος, αξιολογήθηκε η συσσωρευμένη εμπειρία και τα διαθέσιμα στοιχεία της Δ/νσης Χωροταξίας του ΥΠΕΚΑ από την εφαρμογή του Πλαισίου, καθώς και οι εισροές από άλλα Υπουργεία, Υπηρεσίες και φορείς και ιδιαίτερα από το Υπουργείο Τουρισμού, αποφασίζει:

Την έγκριση των πιο κάτω πορισμάτων της αξιολόγησης της εφαρμογής του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου του Τουρισμού:

Ο ελληνικός τουρισμός αποτελεί διαχρονικά έναν από τους κυριότερους αναπτυξιακούς πυλώνες και μία από τις σημαντικότερες πηγές απασχόλησης στη χώρα. Αποτελεί, επίσης, έναν από τους λίγους κλάδους της ελληνικής οικονομίας που έχει προοπτικές ανάπτυξης και σημαντικές δυνατότητες συμβολής στην έξοδο από την κρίση. Ωστόσο, ο ελληνικός τουρισμός αντιμετωπίζει δομικά προβλήματα, τα οποία συσσωρεύτηκαν σταδιακά, αλλά γίνονται περισσότερο εμφανή σήμερα, εξαιτίας της κρίσης, οι δε επιπτώσεις τους αντανακλούν περισσότερο στην οικονομία και την κοινωνία.

Στην περίπτωση μίας δομικού τύπου κρίσης, όπως η σημερινή, αναδεικνύεται η αναγκαιότητα της υλοποίησης μιας μακροχρόνιας και σαφώς διατυπωμένης στρατηγικής, που θα αξιοποιήσει τα εγγενή πλεονεκτήματα του ελληνικού τουρισμού. Στο πλαίσιο αυτό, έχουν τεθεί συγκεκριμένοι στρατηγικοί άξονες τουριστικής ανάπτυξης και έχουν ενεργοποιηθεί εξειδικευμένες και στοχευμένες ενέργειες, που θα συμβάλλουν στην αντιμετώπιση των διαπιστωμένων προβλημάτων.

Κατά την περίοδο της σύνταξης του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τον Τουρισμό, δεν είχε εκδηλωθεί ακόμη η βαθειά οικονομική και κοινωνική κρίση, που έχει ανατρέψει τα δεδομένα σε πολλά επίπεδα. Ο εθνικός χωροταξικός σχεδιασμός για τον κλάδο, ως το κατ' εξοχήν συντονιστικό πλαίσιο για την προώθηση της στρατηγικής και των σχετικών δράσεων στον εθνικό χώρο, χρειάζεται να παράσχει ένα σύνολο κατευθύνσεων για τον υποκείμενο σχεδιασμό και τις τομεακές πολιτικές, βάσει των νέων δεδομένων και με διττή στόχευση:

- την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας στον τουρισμό, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της εθνικής στρατηγικής για τον κλάδο, παράλληλα με
- την αειφορική διαχείριση του χώρου, λαμβάνοντας πρόνοιες, ώστε ο ρυθμός και η μορφή της ανάπτυξης να σέβονται τις ανάγκες των προορισμών και τις δυνατότητες και ιδιαιτερότητες του χώρου.

Το ισχύον Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο του Τουρισμού αντιλήφθηκε τις διεθνείς εξελίξεις και τις επιπτώσεις τους στον κλάδο και επιχείρησε να ενσωματώσει πρόνοιες για την ενίσχυσή του. Παρ' όλα αυτά, δεν κατάφερε, στο βαθμό που του αναλογούσε, να δώσει ικανοποιητική απάντηση στις παραπάνω απαιτήσεις. Θα μπορούσε πάντως να υποστηριχθεί ότι το Πλαίσιο μετέφερε στο χωροταξικό επίπεδο το έλλειμμα στρατηγικού προσανατολισμού που χαρακτήριζε για πολλά χρόνια την εθνική πολιτική για τον τουρισμό. Δεν ήταν δηλαδή σαφές ποιες είναι οι εθνικής κλίμακας προτεραιότητες που κλήθηκε να εξυπηρετήσει το Πλαίσιο ώστε να προωθηθεί η διαμόρφωση στο χώρο των κατάλληλων συνθηκών για την ανάπτυξη τους, μέσω των ρυθμίσεων και των προνοιών που λαμβάνει.

Ως σημαντική κατεύθυνση για τον ελληνικό τουρισμό αναδεικνύεται η ενίσχυση της εξωγενούς ζήτησης -ιδίως υπό το πρίσμα της σημαντικής μείωσης του εγχώριου τουρισμού- από ένα κοινό με υψηλότερες απαιτήσεις, ως προϋπόθεσης για τη συνέχιση της μεγέθυνσης του κλάδου. Κατ' επέκταση το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο θα πρέπει να ενισχύσει όλα εκείνα τα στοιχεία που θα καταστήσουν τον ελληνικό τουρισμό ποιοτικότερο και πιο ελκυστικό, στοχεύοντας προς καλύτερης ποιότητας τουριστικά καταλύματα, τουλάχιστον στις κατηγορίες χώρου όπου προτάσσεται το αναπτυξιακό κριτήριο κατάταξής τους (περιοχές Α έως και Δ).

Επίσης, το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο θα πρέπει να επικεντρωθεί στην παράλληλη προώθηση της διαφοροποίησης του τουριστικού προϊόντος, η οποία μπορεί να επέλθει με τους εξής τρόπους: α) την ενίσχυση της διαφοροποίησης μεταξύ περιοχών, με βάση τα χαρακτηριστικά τους και τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα και β) την προώθηση νέων προϊόντων. Άμεσα συνυφασμένο με το πρώτο είναι το θέμα της διαφοροποίησης των προβλεπόμενων ρυθμίσεων του Ειδικού Πλαισίου, που αφορούν στις επιμέρους κατηγορίες περιοχών, όπως οι ρυθμίσεις στις περιοχές Β2 «Περιοχές με περιθώρια ανάπτυξης ήπιου και εναλλακτικού τουρισμού» και στις περιοχές Στ «Ορεινές περιοχές», που διέπονται από τις ίδιες κατά βάση ρυθμίσεις.

Οι περιοχές Β2 «Περιοχές με περιθώρια ανάπτυξης ήπιου και εναλλακτικού τουρισμού», αν και καταλαμβάνουν μεγάλη έκταση της ελλαδικής επικράτειας και διαθέτουν σημαντικές τουριστικές αναπτυξιακές δυνατότητες, ωστόσο, διέπονται από ιδιαίτερα αυστηρές ρυθμίσεις που λειτουργούν ανασταλτικά ως προς την υλοποίηση επενδύσεων, ενώ την ίδια στιγμή διαπιστώνεται σημαντικό επενδυτικό ενδιαφέρον. Τα ζητήματα αυτά έχουν ουσιαστικό - αναπτυξιακό χαρακτήρα και κατά συνέπεια, θα ήταν χρήσιμη η διαφοροποίηση της στόχευσης και η εκλογίκευση της έντασης των προβλεπόμενων ρυθμίσεων, υπό το πρίσμα των συγκριτικών τουριστικών πλεονεκτημάτων και δυνατοτήτων των περιοχών αυτών.

Επίσης το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο θα πρέπει να στοχεύσει στην προσέλκυση ειδικών τμημάτων της τουριστικής πελατείας, π.χ. λαμβάνοντας υπόψη του τα πλέον πρόσφατα δεδομένα για τις ειδικές – εναλλακτικές μορφές τουρισμού (ενδεικτικά τουρισμός κρουαζιέρας). Σημειώνεται ότι με αυτόν τον τρόπο το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο θα συμβάλει όχι μόνο στη διαφοροποίηση του ελληνικού τουρισμού, την ποιοτική του αναβάθμιση, τη χρονική του διεύρυνση, αλλά και στη χωρική του διασπορά με την ένταξη αναξιοποίητων πόρων στο τουριστικό προϊόν, που άλλωστε αποτελεί κατεύθυνση και του Εθνικού Χωροταξικού Σχεδίου. Κατά συνέπεια, το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο θα πρέπει να λάβει υπόψη του τα πλέον σύγχρονα δεδομένα και να παράσχει ένα σύνολο κατευθύνσεων για την ανάπτυξη του τουρισμού στη χώρα.

Ιδιαίτερης μνείας χρήζουν δύο ακόμη ζητήματα: α) οι ασάφειες των διατυπώσεων των προνοιών του Πλαισίου και β) τα νέα δεδομένα που έχουν προκύψει από τις αλλαγές στο θεσμικό περιβάλλον.

Μεταξύ των βασικότερων προβλημάτων που αναγνωρίστηκαν από τα πρώτα στάδια εφαρμογής του Πλαισίου και αναδείχθηκαν συστηματικά από την Αξιολόγηση, είναι η πολυπλοκότητα της δομής του, πράγμα που καθιστά δυσχερή την εφαρμογή του.

Σημειώνεται ότι έχει καταγραφεί από πολλές υπηρεσίες που εμπλέκονται στη διαδικασία αδειοδότησης τουριστικών εγκαταστάσεων η αδυναμία σαφούς ερμηνείας των ρυθμίσεων του Ειδικού Πλαισίου, γεγονός που δυσχεραίνει σημαντικά το έργο τους και προκαλεί καθυστερήσεις ή/και ματαιώσεις επενδύσεων, ακόμη

και όταν βρίσκονται στο τελευταίο στάδιο υλοποίησής τους. Προκύπτει έτσι, η αναγκαιότητα αποσαφήνισης των διατυπώσεων των προνοιών που περιλαμβάνονται στο Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο, προκειμένου να βελτιωθούν οι συνθήκες ασφάλειας δικαίου. Οι συνθήκες αυτές είναι απαραίτητες τόσο για τη διοίκηση, όσο και για τους ενδιαφερόμενους επενδυτές, για την υλοποίηση των πολιτικών και των επενδύσεων, αντίστοιχα. Το ζήτημα αποκτά ιδιαίτερη σημασία, υπό το πρίσμα της σημερινής οικονομικής και κοινωνικής κρίσης που διέρχεται η χώρα.

Σημειώνεται σχετικά ότι η κατηγοριοποίηση του χώρου, λόγω των επικαλύψεων των καθοριζόμενων ζωνών προκαλεί σύγχυση επιδεχόμενη πολλαπλές ερμηνείες, παρά την πρόβλεψη που υπάρχει στο άρθρο 5 του ισχύοντος Πλαισίου, σύμφωνα με την οποία «...στις περιπτώσεις περιοχών που εμπίπτουν σε περισσότερες της μιας κατηγορίες, όπου δεν ορίζεται διαφορετικά, ισχύουν οι αυστηρότερες από άποψη τιθέμενων περιορισμών ρυθμίσεις και ακολουθούνται σωρευτικά οι σχετικές κατευθύνσεις χωρικής οργάνωσης και ανάπτυξης του τουρισμού που δίνονται ανά κατηγορία περιοχών...».

Το θέμα όπως περιγράφεται πιο πάνω επιτείνεται με τη χρησιμοποίηση του διαγραμματικού χάρτη που συνοδεύει την απόφαση και που αποτελεί συστατικό μέρος αυτής, δεδομένου ότι ενώ λόγω της κλίμακας του χωροταξικού χαρακτήρα του σχεδίου δεν προκύπτουν σαφή αλλά ενδεικτικά όρια των επιμέρους περιοχών, χρησιμοποιείται για περιπτώσεις εντοπισμού ιδιοκτησιών κατά την αδειοδότηση μεμονωμένων αιτημάτων εγκατάστασης. Τα προβλήματα εφαρμογής και ερμηνείας γίνονται ιδιαίτερα σοβαρά, ειδικά στο όριο περιοχών με διαμετρικά αντίθετους όρους ανάπτυξης των τουριστικών μονάδων και όπου υπάρχει μεγάλο περιθώριο υποκειμενικότητας στην εκτίμηση της θέσης της υποψήφιας μονάδας, δεδομένου ότι όπως διαπιστώνεται, δεν εφαρμόστηκε στην πράξη η διάταξη του άρθρου 4 του ΕΠΧΣΑΑ σύμφωνα με την οποία «Όπου από τη διαγραμματική απεικόνιση του συνημμένου χάρτη ... δεν προκύπτουν με σαφήνεια τα όρια των υπό στοιχεία Α – Γ περιοχών του άρθρου αυτού η ακριβής οριοθέτησή τους θα γίνει στο πλαίσιο του υποκείμενου σχεδιασμού ήτοι με ΓΠΣ ή ΣΧΟΟΑΠ ή άλλα σχέδια χρήσεων γης».

Το θέμα αυτό είναι συνυφασμένο με το ζήτημα του στρατηγικού χαρακτήρα του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου και την ταυτόχρονη ύπαρξη σε αυτό κατευθύνσεων με τις οποίες παρέχεται (στο πλαίσιο μιας συνολικής θεώρησης της χωρικής ανάπτυξης του τουρισμού) ένα δεσμευτικό πλαίσιο κανονιστικών ρυθμίσεων ανά κατηγορία χώρου, που θα πρέπει να ακολουθείται τόσο από τον υποκείμενο σχεδιασμό (με τις αναγκαίες χωρικές εξειδικεύσεις) όσο και κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση μεμονωμένων τουριστικών δραστηριοτήτων. Επισημαίνεται πάντως ότι η άρση των κανονιστικών ρυθμίσεων του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου, ενέχει κινδύνους για την υποβάθμιση του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος, ενώ θα έχει αρνητικές επιπτώσεις και στην επιδιωκόμενη ποιοτική τουριστική ανάπτυξη, καθώς η παραπομπή στον υποκείμενο σχεδιασμό θα επέτεινε τα προβλήματα καθυστερήσεων για την υλοποίηση ποιοτικών τουριστικών επενδύσεων και θα οδηγούσε σε πολλές περιπτώσεις στη δημιουργία περιοχών δύο ταχυτήτων (περιοχές με ΓΠΣ/ ΣΧΟΟΑΠ και περιοχές χωρίς).

Όσον αφορά στο θεσμικό περιβάλλον, το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο θα πρέπει να λάβει υπόψη του τα νέα δεδομένα που έχουν προκύψει, δεδομένου ότι έχουν επίπτωση σε πολλά από τα εργαλεία εφαρμογής του σχεδιασμού. Το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο θα πρέπει, στο βαθμό που του αναλογεί, να εντάξει τα θεσμοθετημένα νέα ή αναμορφωμένα εργαλεία που σχετίζονται με την άσκηση της τουριστικής πολιτικής σε μια ενιαία οπτική αειφόρου χωρικής ανάπτυξης, είτε πρόκειται για τις πρόνοιες του Ν. 3937/2011 για τις κατηγορίες του εθνικού συστήματος προστατευόμενων περιοχών και του Ν. 3827/2010 για την ενσωμάτωση του τοπίου, είτε για τις ρυθμίσεις ανάπτυξης χωρικών υποδοχέων βάσει διατάξεων νέων Νόμων όπως, 3986/2011, 4002/2011 και 4179/2013.

Στο πλαίσιο αυτό θα μπορούσε να ενθαρρύνει και την τουριστική ανάπτυξη σε οργανωμένους χωρικούς υποδοχείς έναντι της διάσπαρτης εκτός σχεδίου δόμησης τουριστικών εγκαταστάσεων και των υποστηρικτικών υποδομών τους, περιορίζοντας τη διάχυση της δόμησης στον ευρύτερο χώρο, και τις συνέπειές της σε ότι αφορά τη σπατάλη του φυσικού πόρου του εδάφους και την υποβάθμιση του περιβάλλοντος.

Με βάση τα ανωτέρω, κρίνεται ότι τεκμηριώνεται η αναγκαιότητα τροποποίησης του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου του Τουρισμού. Τα βασικότερα σημεία που εκτιμάται ότι θα πρέπει να περιλάβει η νέα κοινή υπουργική απόφαση του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου του Τουρισμού κωδικοποιούνται ως εξής:

- Προτείνεται η ομαδοποίηση των κατηγοριών χώρου βάσει κριτηρίων α)αναπτυξιακών (ένταση τουριστικής ανάπτυξης), β) γεωμορφολογικών (νησιωτικός, παράκτιος, ορεινός κ.λπ.), γ) ευαισθησίας περιβαλλοντικών και πολιτιστικών πόρων, που εκτιμάται ότι θα συμβάλλει σε μια σαφέστερη δομή του Ειδικού Πλαισίου
- Προτείνεται ο σαφής διαχωρισμός κάθε κατηγορίας του εθνικού χώρου, με ευδιάκριτη διατύπωση των ρυθμίσεων σε καθεμία από αυτές, ώστε να μην προκύπτουν επικαλύψεις (ενδεικτικά αναφέρονται ο νησιωτικός χώρος, ο ορεινός χώρος, οι περιοχές Β2), να ληφθεί δε μέριμνα και για τη διευκόλυνση της ερμηνείας του χαρτογραφικού διαγράμματος.
- Προτείνεται να ληφθεί πρόνοια, προκειμένου να ενισχυθεί η εξωστρέφεια του ελληνικού τουρισμού με την προώθηση κατάλληλων τουριστικών προϊόντων και με στόχευση στην ποιότητα. Στο πλαίσιο αυτό, προωθείται η δημιουργία τουριστικών καταλυμάτων υψηλότερου αριθμού αστέρων, στις περιοχές οι οποίες διαθέτουν τουριστικά αναπτυξιακά πλεονεκτήματα.
- Στην ίδια κατεύθυνση, στο βαθμό που η Κατηγορία Α περιλαμβάνει αναπτυγμένες περιοχές με «αυξημένη πιθανότητα για φθίνουσα οικονομική απόδοση του τουριστικού πόρου», προτείνεται η προώθηση δράσεων αποφόρτισης και προστασίας των φυσικών και ανθρωπογενών πόρων που δέχονται υψηλές πιέσεις με στόχο ιδίως την ποιοτική αναβάθμιση του προσφερόμενου τουριστικού προϊόντος και την υποστήριξη της ελκυστικότητάς τους. Στην κατεύθυνση αυτή προτείνεται να ενσωματωθεί στο Πρόγραμμα Δράσης του Ειδικού Πλαισίου πιλοτική δράση για την ανάπλαση των περιοχών αυτών.

Περαιτέρω στην εν λόγω κατηγορία Α, προτείνεται να ενταχθούν ως ιδιαίτερη υποκατηγορία οι αναπτυσσό-

μενες τουριστικά περιοχές, με παράλληλη κατάργηση της κατηγορίας Β1 «Περιοχές με περιθώρια ανάπτυξης μαζικού τουρισμού» που προβλέπεται από το ισχύον Πλαίσιο.

- Προτείνεται η λήψη πρόνοιας για τη διευκόλυνση της δημιουργίας νέων τουριστικών μονάδων σε περιοχές που διαθέτουν τα ανάλογα τουριστικά χαρακτηριστικά και συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως είναι η Κατηγορία Β2 «Περιοχές με περιθώρια ανάπτυξης ήπιων και εναλλακτικών μορφών τουρισμού» και η Ομάδα Ι των νησιών. Θα μπορούσε να εξεταστεί η πρόβλεψη κανονιστικού τύπου ρυθμίσεων που θα επιφέρουν εκλογίκευση – περιορισμό της διάσπαρτης δόμησης ποιοτικών τουριστικών καταλυμάτων (σε γήπεδα αυξημένης αρτιότητας) .

- Στο ίδιο πλαίσιο, προτείνεται η διάκριση της Ομάδας ΙΙΙ των νησιών σε δύο υποκατηγορίες. Στην πρώτη περιλαμβάνονται οι βραχονησίδες και τα μικρού μεγέθους ακατοίκητα νησιά, ενώ στη δεύτερη υποκατηγορία ανήκουν όλα τα υπόλοιπα ακατοίκητα νησιά, όπου εφόσον πληρούνται ορισμένα κριτήρια θα επιτρέπεται η αξιοποίησή τους.

- Προτείνεται η διεύρυνση και επικαιροποίηση των ειδικών – εναλλακτικών μορφών τουρισμού, για τη διαφοροποίηση και προώθηση της πολυθεματικότητάς του ελληνικού τουριστικού προϊόντος, την επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου και την αξιοποίηση τουριστικών πόρων που βρίσκονται σε αργούσα κατάσταση (ενσωμάτωση του «τουρισμού κρουαζιέρας»). Παράλληλα προωθείται η περαιτέρω ανάπτυξη και του τουρισμού κλασσικής μορφής ήλιου – θάλασσας, υπό την προϋπόθεση διασφάλισης του στοιχείου της ποιότητας.

- Προτείνεται η θεματική και κατ' επέκταση η γεωγραφική διεύρυνση της Κατηγορίας Β3, προκειμένου να περιλάβει το σύνολο των υφιστάμενων χιονοδρομικών κέντρων και τις λουτροπόλεις.

- Προτείνεται η απαλοιφή της Κατηγορίας Γ «Περιοχές τουριστικού ενδιαφέροντος με μειονεκτικά χαρακτηριστικά και κυρίαρχες χρήσεις άλλες από τον τουρισμό», λόγω: α) της ασάφειας των κριτηρίων χωρικού προσδιορισμού της, β)των αμφιβόλου ορθότητας προβλέψεων περί μικρότερης της προβλεπόμενης από τις γενικές διατάξεις της εκτός σχεδίου δόμησης αρτιότητας γηπέδων στις περιμετρικές ζώνες των οικισμών, γ) της δυνατότητας να καλυφθεί το αντικείμενό της κατηγορίας αυτής, από τη διακριτή κατηγορία του ορεινού χώρου.

- Προτείνεται η διασαφήνιση του περιεχομένου ορισμένων Κατηγοριών, όπως η προσθήκη των «ιστορικών τόπων» στην Κατηγορία Ι «Αρχαιολογικοί χώροι και μνημεία» και η ταυτόχρονη απαλοιφή της από την Κατηγορία Η «Περιοχές του δικτύου Natura 2000 και λοιπές περιοχές περιβαλλοντικής ευαισθησίας», καθώς και η ενσωμάτωση των εγκαταλελειμμένων οικισμών στην Κατηγορία Θ «Παραδοσιακοί οικισμοί».

- Προτείνεται να δοθούν κατευθύνσεις για την προώθηση δράσεων με στόχο τη δημιουργία ενιαίων δικτύων φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, που θα αναδεικνύουν και αξιοποιούν το σύνολο των ιστορικών και πολιτιστικών πόρων (αρχαιολογικοί χώροι, ιστορικοί τόποι, παραδοσιακοί οικισμοί, παραδοσιακά ήθη και έθιμα) και θα συνδέονται με τη σύγχρονη κοινωνική, πολιτιστική και οικονομική δραστηριότητα με έμφαση στην προώθηση τοπικών προϊόντων υψηλών προδιαγραφών.

- Θα πρέπει να δοθούν κατευθύνσεις για την επίσπευση του υποκείμενου σχεδιασμού για τη δημιουργία ζωνών χρήσεων γης.

- Προτείνεται η ενσωμάτωση κατευθύνσεων για τους χωρικούς υποδοχείς, ώστε το Ειδικό Πλαίσιο του Τουρισμού να παράσχει κατευθύνσεις σε εθνικό επίπεδο, σε σχέση με την ιεράρχηση των υποδοχέων, τους τύπους, τα μεγέθη, το περιεχόμενό τους, τον βαθμό οργάνωσής τους, καθώς και κατευθύνσεις σε σχέση με τα διάφορα καθεστώτα χωροθέτησης που προβλέπει η νομοθεσία.

- Τέλος προτείνεται η ενσωμάτωση στη νέα κοινή υπουργική απόφαση για την αναθεώρηση του Πλαισίου, μεταβατικών διατάξεων.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ**	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ**
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ**	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ **ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ**
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΥΤΑΡΗΣ**	ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ **ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ**
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ **ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ**	ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ **ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ**

02031561212130004

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004